

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 45 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 5 AUGUSTUS.

STADS- EN PROVINCIE NIEUWS.

Een hevige brand heeft gisteren avond de woning van M. Duvivier te Vliermael, met den ganschen aanhang in asch gelegd.

Eene groote bedevaart, waaraan de decanaten Tongeren, Bilsen, Glons en Loon zullen deel nemen, zal den 17 augustus plaats hebben naar de kapel van Freeren, voor de verlossing van Pius IX en de segepraal der Kerk.

Mgr de Montpollier, bisschop van Luik, zal aldaar vertegenwoordigd zijn door Mgr Bogaerts groot-vicaris van het bisdom. Aan deze plechtigheid zal ook deel nemen de parochie van Wijck (Maastricht), die jaarlijks eene bedevaart doet naar O. L. V. van Freeren.

De hoogmis zal ten 10 ure gezongen worden door den eerw. heer deken van Tongeren.

Buitenlandsche nieuws.

Spanje.

Madrid, 1 augustus.

De fregatten hebben moeten aftrekken tegenover de krachtadige wijze waarop Almeria verdedigd werd.

Alicante maakt zich gereed om den aanval der oproerige fregatten in het voorkomend geval af te slaan.

De intrede der troepen in Sevilla heeft eene groote vreugde verwekt. Zij hebben zeventig kanons veroverd; zij hebben enkel onbeduidende verliezen ondergaan.

Het gerucht loopt dat de opstandelingen van Valencia de succursaal der Spaansche bank zouden geplunderd hebben.

Men geloofde dat de aanval tegen Valencia gisteren avond begonnen is. Alhama heeft gisteren verklaard dat het een canton onafhankelijk van Madrid en Grenada uitmaakt.

Vier Spaansche schepen kruisen voor Malaga. Engelsche en Fransche stoomers zijn in de rivier van Bilbao getreden.

GOVERNEMENT VAN CARTHAGENA.

De oproerlingen van Carthage hebben een gouvernement samengesteld uit de volgende personen:

Generaal Contreras, voorzitter en minister van zeedienst; de heeren Rogue-Barcia, minister van buitenlandsche zaken; Ferrer, minister van oorlog; Romeo, minister van openbare werken; Sauvaille, minister van financiën.

In afwezigheid van generaal Contreras, zal de heer Barcia de functiën van voorzitter des gouvernementen vervullen.

De *Gazetta Official* der oproerlingen bevat een decreet, waardoor een voorloopig dictateur benoemd wordt, samengesteld uit de heeren Araus, Ferrer, Calvo, Sauvaille en Rubiol.

Generaal Contreras bereidt eene expeditie langs zee; maar het is sterk te betwijfelen of hij een voldoende getal zeelieden zal kunnen verzamelen, en of de vreemde oorlogschepen hem wel zullen vergunnen de haven te verlaten.

Het comiteit van openbare veiligheid heeft eene medaille doen slaan versierd met eene lauwerkroon, welke zal uitgedeeld worden aan al de soldaten of vrijwilligers, die zullen helpen om de revolutionaire beweging te beschermen. Aan die medaille is een maandelijksch pensioen, van 80 realen gehecht.

Te Otiturra en Almaria, steden welke zich eerst voor het gouvernement van Carthage verklaard hadden, is een nieuw pronunciamiento verschenen, van geheel tegenovergesteld zin.

Men meldt uit Madrid, 2 augustus: Een telegram uit Gibraltar luidt, dat de houding der vreemde schepen tegen de schepen van den opstand in de gevanghouding van Contreras, de uitslag is eener overeenkomst tusschen de duitsche, engelsche en fransche bevelhebbers. De *Almansa* en de *Victoria*, door engelsche en duitsche schepen begeleid, werden zaterdag te Carthage verwacht. Generaal Paria is uit Sevilla naar Cadix vertrokken.

De *Epoca*, sprekende over de houding van Duitschland, die de *Vigilante* heeft terug gegeven, zegt dat de staatkunde van Duitschland het bewijs oplevert, dat de maatschappelijke orde in ons vaderland er niet onverschillig aan is. Gansch de staf van Contreras is met hem aan boord van den *Friedrich Carl*.

Volgens tijdingen uit Carthage heerscht er oneenigheid in de boezem van het bestuur der

opstandelingen en het comiteit van openbaar welzijn. Het in opstand gekomen schip *Almansa* was de haven van Malaga binnengelopen, nagezet door de duitsche schepen *Friedrich Carl* en *Elisabeth*. Toen echter de Duitschers eene boot naar de *Almansa* hadden afgezonden heeft het spaansche schip onmiddellijk Malaga verlaten. Men geloofde dat het sedert door de Duitschers genomen is.

DE CORTEZ.

De minister van binnenlandsche zaken geeft lezing van eenen telegram, melding makende van de aankomst eener vloot oproerlingen uit Carthage naar Almeria. Die vloot bestaat uit vijf kanonneerbooten, waarvan de troepen ontscheept werden.

Het gouvernement had van zijnen kant alle maatregelen genomen, zegt de minister, tot een hevigen weerstand.

En ander telegram meldt, dat een eerste aanval der oproerige schepen is afgeslagen en dat na eene tweede even vruchteloze poging, om de stad meester te worden, 't vuur der vijandelijke batterijen gestaakt werd.

De Cortez stemde bedankingen aan de stad Almeria voor haar schoon gedrag. De meerderheid der Kamer zegt geneigd te zijn, het gouvernement krachtadig te ondersteunen, om de orde te herstellen, en zal aan het kabinet alle macht verleenen, welke noodig geoordeeld wordt, om dat doel te bereiken.

Een derde telegram meldt, dat de oproerlingen van Sevilla overwonnen zijn. De stad is door de gouvernementstroepen bezet en de burgerlijke overheden voeren ongestoord hunne functiën uit.

Er wordt een wetsontwerp neergelegd strekkende om het gouvernement machtiging te verleenen, vervolgingen in te spannen tegen zulke afgevaardigden, die zich bij de oproerlingen zouden aansluiten en zich zouden verzetten tegen de macht der Cortez.

PROTESTATIE VAN DON ALFONSO.

De infante don Alfons, overwinnaar van Ignalada, protesteert luide tegen de schandelijke verhalen, welke door een anti-carlistisch dagblad van Barcelona, *El Diario*, medegedeeld zijn.

Die schandelijke laster, zegt de protestatie, is door andere nog meer anti-carlistische dagbladen te Madrid en Parijs, met vergrooing overgenomen, en spreekt over beeerde wredeheden, welke door zijn leger tijdens het beleg en de inneming dier stad moeten uitgevoerd zijn.

De vrijwilligers der Carlisten hebben ten allen tijde het voorbeeld hunner edelmoedigheid aan de liberalen en republikeinen gegeven, welke ons te veld trokken. Nooit hebben zij op de oorlogswetten inbreuk gemaakt, en zij zullen dit ook nimmer doen!

Toen in volle Cortez de Spaansche minister de wredeheden der *communards* van Alcoy schandelijkte, verbief zich geene enkele stem om het onwaardig verband te bevestigen, dat er tusschen die kanibalen en de Carlisten moest bestaan, zooals vandaag zekere dagbladen durven beweren.

Bovendien is 't beste middel om die dagbladen te weerspreken, eene aanmerking te herhalen van *La Epoca*, een dagblad dat een oorlog op leven en dood tegen de Carlisten voert.

Geloof slechts onder alle voorbehoud de verhalen van vreeselijke misdaden door de Carlisten bij de inneming van Igualada gepleegd. Er hadden onvermijdbare ongelukken plaats, maar het is geheel valsch, dat er weerlooze slachtoffers opgeofferd zijn.

In Spanje geraken de zaken van dag tot dag meer in verwarring, en het is nog niet te voorzien wanneer er voor dit rampzalige land een rustig tijdstip zal aanbreken.

De *Internationale* heerscht te Cadix, Barcelona, Grenada en te Carthage. De socialistische opstand heeft de bovenhand in nog meer dan twintig kantons. Te Grenada eischt de revolutionaire junta eene belasting van 100,000 douros (500,000 fr.), op bedreiging van doodstraf te betalen door een zeker getal personen, welke als « ríchos » (rijken) zijn aangeduid. Ook heeft zij bevolen de klokken te smelten, de staatsgoederen in beslag te nemen, al de magistralen af te stellen, al de kerken af te breken, enz.

Te Sevilla heeft de revolutionaire junta den persoonlijk eigenendom afgeschaft, en het gouvernement van Madrid heeft de macht niet om de wanorders te beteugelen. Ten andere MM. Castelar, Pi-y-Margall, Salmoron en al degenen, welke aan het bewind hebben gestaan, zijn min of meer vrienden of medeplichtigen van de woelgeesten geweest.

GEMENGDE BERICHTEN.

Don Carlos is tusschen Baston en Elironda, men verwachtte hem te Echauri, waar hij den nacht moest doorbrengen.

Alle verkeer te land, is met Bilbao onderbroken.

Sabalís heeft eene zwakke kolom tegen Berga afgezonden, om in schijn die stad aan te vallen. Die list is ten volle gelukt, want er zijn uit Maurisa 6 bataillons vertrokken, onder bevel van kolonel Lara om de bedreigde plaats te verdedigen, zoo dat Maurisa nagenoeg zonder garnizoen bleef.

Sabalís houdt zich met het gros van zijn klein leger te midden van den driehoek op, welke gevormd wordt door die twee plaatsen en Vich, tusschen de rivieren Rinsch en Gavaresa; hij maakt zich gereed om het beste aanvalspunt uit te kiezen.

De Carlisten hebben het republikeinsch detachement van Ortuella gevangen genomen en ontwapend. Vervolgens hebben zij de bruggen opengebroken, welke naar de *Encartaciones* leiden, waarop 1500 mannen ter verdediging liggen.

Het garnizoen van Durango heeft verleden zondag die stad verlaten, welke door de Carlisten bezet is. Deze laatste bezitten nu geheel Biscayo, ter uitzondering van Bilbao.

Er ligt een talrijk leger Carlisten in den omstreken van Pampeluna, waaruit de republikeinsche troepen vertrokken zijn, om hetzelfde slag te leveren.

De benden welke te Schalar, Pena della Plata, Zugardamudi en Urday, ongeveer 12,000 man, zijn gewapend met de geweren, welke te Fontarabie ontscheept werden.

Men verzekert dat de Carlisten eene belasting van 5 fr. gesteld hebben, op elken reiziger die uit of in Spanje komt, met uitzondering voor de rivierbewoners, die aan deze belasting niet onderhevig zijn.

De militaire gouverneur van San Sebastian heeft aan den eigenaar van de stoomboot *Capricio* doen weten, dat hij dit vaartuig had in beslag genomen om het te wapenen ten einde er de kust mede te bewaken.

De vrees wordt dagelijks grooter, zoowel te Iran en San Sebastiani. De laatste stad wordt met muren omringd en er is eene batterij aan den inkom der haven opgericht. Te Iran veldt men de eeuwenoude eiken, terwijl de welgestelde inwoners dagelijks het land verlaten en de Fransche grenzen trachten te bereiken.

Pauselijke-Staten.

Rome, 1 augustus.

Allocutie van Z. H. Paus Pius IX, uitgesproken in het Vaticaan en gericht tot de Kardinalen, op den 25 juli 1873.

Eerwaardige Broeders.

Toen wij tegen het einde des vorigen jaars het woord tot u richtten, deden wij u voorzien dat wij misschien opnieuw zouden moeten spreken over de beroovingen, waarvan de Kerk 't voorwerp is, en die van dag tot dag verergeren. Nu 't werk der goddeloosheid is voltooid zooals wij voorzien hebben, legt de plicht van ons ambt ons op, nogmaals het woord te nemen want het schijnt ons toe in onze ooren de stem te hooren weerklinken van Hem, die gezegd heeft, Glama roept.

Zoodra wij vernamen, dat men aan de Wetgevende Vergadering een wet ging voestellen, die de opheffing der godsdienstige vereenigingen in deze dierbare stad Rome, zoodra in het overige van Italië vaststelden, en de goederen der Kerk aan eenen publieken verkoop overgaf ondervonden wij een gevoel van afgrijzen voor die goddelooze daad, en hebben dus reeds te voren alle ontwerp van die misdadige wet veroordeeld. Wij hebben als nul verklaard alle verkrijging der geroofde goederen en herinnerd aan de censuren, *ipso facto* ingelopen door de ontwerpers en bevorderaars van dergelijke wetten. Deze wet wordt door de Kerk niet alleen veroordeeld als strijdig met het goddelijk en kerkelijk recht, maar zij wordt ook in het openbaar verworpen door de wettige jurisprudentie, als strijdig met alle natuurlijk en menschelek recht, en bij gevolg is zij uit hare natuur nul en zonder effect. Niettemin is zij aangenomen door de Wetgevende Vergadering, zoowel als door den Senaat, en ten laatste door het koninklijk gezag bekrachtigd.

Wij gelooven ons te kunnen onthouden, Eerwaardige Broeders, hier te herhalen hetgeen Wij reeds breedvoerig en bij verschillende gelegenheden hebben verklaard, betreffende de goddeloosheid, de boosaardigheid, het doel en

de ernstige onrechtvaardigheden dezer wet, en daarmede hadden Wij ten doel hen van deze misdadige onderneming terug te houden, die aan het hoofd der openbare zaken staan. Maar er is eene gebiedende noodzakelijkheid, die ons strengelijk wordt opgelegd door den plicht om de rechten der Kerk te verdedigen, door de zorg, die Wij moeten aanwenden om de onwetenden te waarschuwen, en door de liefde, zelfs jegens de schulddigen: deze verplichting bestaat in het openlijk verklaren aan allen, die niet hebben gevreesd deze onrechtvaardigste aller wetten voor te stellen, goed te keuren en te bekrachtigen, aan allen, die haar hebben bevolen, gesteund, geraden, aangenomen en uitgevoerd, zoowel als aan de verkrijgers van kerkelijke goederen, dat niet alleen alles, wat zij gedaan hebben of onder dit opzicht nog zullen doen, nul en van geener waarde en zonder effect is, maar ook, dat zij vallen onder den grooten ban en de andere censuren en kerkelijke straffen, opgelegd door de H. Canons, de Apostolische Constitutiën de decreten der algemeene conciliën en met name dat van Trente. Zij loopen daarenboven de strengste wraak Gods in, en bevinden zich in een blijkbaar gevaar van eeuwige straffen.

Wat blijft ons, Eerwaardige Broeder — terwijl men achtereenvolgens al de noodzakelijke hulpmiddelen aan onze opperste bediening ontnemt, terwijl men dagelijks de beleedigen tegen gewijde personen en zaken ophoopt, terwijl in ons land en daarbuiten de vervolgers der Kerk hunne pogingen schijnen te vereenigen en te concerteeren om volstrektelijk alle uitoefening van de kerkelijke jurisdictie tegen te gaan en misschien zelfs om de vrije verkiezing te belemmeren van hem, die als stedehouder van Jezus-Christus op dezen Stoel van Petrus moet zeten — te doen over, dan met volharding tot Hem onzen toevlucht te nemen, die rijk is in barmhartigheid, en zijne dienaren niet verlaat in den tijd der beproefing.

Zonder eenigen twijfel openbaart zich de machtige hulp der goddelijke Voorzienigheid op eene onduidelzinnige wijze in de volmaakte eenheid van al de bisschoppen met de Apostolischen Stoel, in hunne glorievolle standvastigheid in het strijden tegen onrechtvaardige wetten en de onverweldiging der heilige rechten, in de edelmoedigste gehechtheid van heele catholiceit, in dien levenmakenden geest, onder welks ingeving het geloof en de liefde versterkt en vermindert onder het christelijk volk, zich aan alle kanten met luister openbaren door werken, welke de gelukkigste tijden der Kerk waardig zijn.

Beijveren wij ons dan den tijd der barmhartigheid te verhaasten; trachten wij allen zoover als het heet zich uitstrekt, onzen God een vroom geweld aan te doen. Dat alle prelaten daartoe hunne pastoors en alle pastoors daartoe hunne geloovigen aansporen; dat allen, in een woord, aan den voet der altaren nedergekniel, uitroepen: « Kom, Heer, kom, wacht niet langer! vergeef aan Uw volk! vergeef het zijne zonden! let op onze smart! Niet op eenige rechtvaardigheid vertrouwende, maar steunende op Uwe oneindige barmhartigheid, richten wij tot U onze gebeden; ontplooi Uw almacht en kom! Toon ons Uw aanschijn, en wij zullen gered zijn! »

Vreezen wij niet, hoezeer ook overtuigd van onze onwaardigheid, met vertrouwen den troon der genade te naderen. Vragen wij die genade door de voorspraak van alle zaligen des hemels; vragen wij die in het bijzonder door de HH. Apostelen; vragen wij haar door den zeer kuischen echtgenoot van de Moeder van God; vragen wij haar vooral door de Onbevleete Maagd, wier gebeden bijna de kracht van een bevel bij haren Zoon hebben. Maar leggen wij er ons eerst zorgvuldig op toe, ons geweten van de doode werken te zuiveren, want de oogen des Heeren zijn gevestigd op de rechtvaardigen en Zijne ooren zijn geopend voor hunne gebeden.

Om te zekerder en volkomener te gelukken, verleenen wij door ons apostolisch gezag aan alle geloovigen, die, gebiecht en tot de H. Tafel genaderd hebbende, hunne vrome medewerking aan deze gebeden voor de behoeften der Kerk verleenen, een *vollen Afsaat*, die zij slechts eens zullen kunnen verdienen, en ook zullen kunnen toevoegen aan de zielen der overledene geloovigen. De kerkelijke overheid zal in ieder diocees den dag aanwijzen.

Laten wij ons, eerw. broeders, ofschoon de stormen der vervolgingen en der verwarringen in groote menigte en met geweld woeden, niet te neer slaan, altijd vertrouwende op Hem, die niet toestaat, dat zij, die op hem hopen, beschaamd zullen worden, want daar is eene belufte van God, die niet onvervuld kan blijven; omdat hij in Mij gehoopt heeft, zal ik hem verlossen.